

Agressions i discriminacions de particulars

En aquest apartat hem recollit els 48 casos treballats durant l'any 2007 a l'Oficina d'Informació i Denúncies (OID) que fan referència a problemes entre particulars, ja siguin de caràcter veïnal com en qualsevol altre espai públic o privat. Entre els 30 expedients nous destaquen el 55% oberts per problemes de convivència entre veïns on hi ha un component de discriminació xenòfoba normalment expressat amb insults i danys. Destaquen, sobretot, perquè en els darrers anys han sofert un augment progressiu. A més, en aquest apartat hi ha altres expedients que mostren agressions o discriminacions produïdes al carrer (un 10%), a l'espai de feina (un 10% més) o en algun servei o local (un 10% més).

L'any 2007, com comentàvem, ha estat el primer exercici en el que les noves denúncies i queixes entre particulars suposen la temàtica central de treball a l'OID. Sabem que les vexacions comeses per un veí són de les més molestes i difícils de suportar. Si bé no destaquen per la seva brutalitat, solen arribar a nosaltres després d'un llarg període en que es posen en pràctica la paciència, la desesperació, les diferents habilitats mediadores de presidents d'escala i els afectats, l'estrès i sovint una dura depressió. Finalment, tot aquest període es sol tancar amb una denúncia per alguna de les parts que, lluny de resoldre el conflicte, l'agreuja. Arribats a aquest punt, les víctimes busquen solucions alternatives i a sovint arriben al servei de l'OID en un estat molt complex de resoldre.

La tasca de l'OID, per tant, té una primera fase de contenció i recuperació emocional que topa amb la falta de garanties que l'administració o bé nosaltres els podem donar per resoldre el cas. Quan les molèsties i vexacions no passen d'un estadi verbal o d'uns danys menors, i no hi ha una denúncia penal interposada, la primera proposta de l'OID sempre és buscar una primera interlocució amb el/la president/a de l'escala per tal de conèixer una segona versió dels fets que ens ajudi a completar el diagnòstic. La dificultat d'aquest pas és doble: per una banda, hi ha molts presidents d'escala que no volen veure's afectats per un problema aliè que els pot perjudicar; per l'altra, que el president d'escala pot tenir una relació més antiga amb el presumpte agressor en tant que el veí nouvingut sol portar menys temps a l'immoble. El segon pas, sempre i quan la opinió del president/a d'escala no aporti dades molt contradictòries a les de la pròpia víctima, és buscar la interlocució amb el presumpte agressor. En l'espai de convivència solen donar-se arguments justificatius per les dues parts (molèsties, sorolls, etc) que és vital conèixer de cara trobar un punt intermig de pacte que faciliti la resolució del conflicte. Si aquest pas és possible podem obrir una mediació, amb una diagnosi del problema per ambdues parts, una proposta de pacte i un desig de pau. Si l'altra part no té cap interès en participar, lamentablement, ni l'administració ni el teixit associatiu disposa d'un mecanisme de garanties per posar-li fi.

Tot aquest procés pateix dues rèmores fonamentals que solen entorpir la seva resolució. Si bé és possible intervenir als orígens del conflicte, quan els greuges mutus augmenten també ho fan l'odi i el menyspreu i, per tant, la variable temps juga en contra d'una resolució favorable. Per altra banda, cal insistir que aquestes situacions són una mostra del racisme social i conseqüència de factors de l'entorn i de la construcció d'un imaginari col·lectiu basat en prejudicis. Parteixen de la visió que la persona immigrada és un ciutadà de segona, és un veí o veïna afegit que ha de passar desapercebut. Cal tenir present que una gran part dels conflictes poden haver tingut un origen en l'existència real de molèsties o situacions concretes que afectaven la convivència veïnal, però que enlloc de buscar la resolució mitjançant el diàleg i el pacte s'han agreujat, magnificat i generalitzat per afegir uns criteris i una valoració a la situació en base a prejudicis, pors i tòpics negatius vers la immigració. D'altres cops, només la presència d'un nou veí d'origen immigrant fa aparèixer totes les pors i prejudicis i abocant tòpics referents al col·lectiu que representa. En aquests casos l'agressor parteix d'una concepció xenòfoba al considerar que la persona immigrada s'haurà de resignar a les vexacions i finalment marxarà.

Com ja vam explicar l'any 2006, durant l'exercici 2007 hem continuat treballant amb el Servei de Mediació i Reparació Penal del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. Enguany, el balanç és relativament positiu ja que ho hem sol·licitat en el 15% de conflictes de racisme al veïnat i els resultats mostren una majoria de resolució favorable per sobre del 60%.

Una temàtica recurrent que hem ubicat a l'apartat d'agressions i discriminacions entre particulars és aquella que es dona entre companys de feina. Quan la discriminació és fruit del contacte diari, els condicionants són semblants als descrits a l'escala de veïns. En aquest punt, la direcció pot exercir un paper central en la resolució del problema, així com els comitès d'empresa i les seccions sindicals. L'augment de la presència de persones d'origen immigrant a les diferents seccions empresarials i àmbits de treball és un signe de normalització del fet migratori. Una normalització que pot donar cabuda fàcilment a situacions d'abús si no s'acompanya d'una igualtat d'oportunitats real, d'un treball de sensibilització sobre la diversitat, de la formació continuada dels treballadors i treballadores i, finalment, d'una ràpida i ferma resposta per part de l'empresa per eradicar qualsevol pràctica discriminatòria a l'àmbit laboral. Malauradament sovint la motivació racista i/o xenòfoba de les molèsties, agressions i assetjament que suporten alguns treballadors queda amagada dins els concepte molt més general de *mobbing*.

Un darrer model de cas ha estat fruit de discriminacions i agressions en serveis com bars, centres comercials o supermercats. Si l'agressió s'ha produït per un client cap a un treballador o entre dos clients, aquest tipus de queixes s'han inclòs en aquest apartat i no pas al dedicat a les discriminacions en serveis. El tractament, però, ha estat divers en funció dels condicionants dels fets tot i que la meitat dels casos d'aquest format s'han tramitat per la via de judicial.

A nivell d'exemple, tot seguit us fem a mans cinc casos que ens ajudaran a comprendre la diversitat de les varietats resumides en tant que casos representatius de la conflictivitat entre particulars de l'any 2007.

Torroella de Fluvià (Alt Empordà). 2007. UN PROPIETARI DESALLOTJA QUATRE PERSONES CREMANT-LOS TOTES LES PERTINENCES AMB PRESENCIA DE L'ALCALDE DEL MUNICIPI.**Expedient:** 008/07**Nacionalitat de la víctima:** Maliana/senegalesa**Data d'entrada:** 20/01/07**Situació del cas:** Obert**Descripció dels fets**

Fins a mitjans de gener de 2007 tres amics d'origen malià i un de senegalès estaven allotjats en una granja de Torroella de Fluvià (Alt Empordà). Al estar abandonada i en un terreny no edificable, l'estiu anterior s'hi havia concentrat una cinquantena de temporers indocumentats, però arribat l'hivern només hi quedaven els quatre companys i tres més de diversa procedència. La finca estava pendent d'una resolució judicial per determinar el seu enderrocament, motiu per el qual l'administració en tenia constància de l'ocupació però no havia fet res en no tenir cap alternativa per allotjar-los. És més, unes setmanes abans l'alcalde del municipi havia fet arribar l'aigua i la llum a la granja per silenciar el problema i les queixes dels veïns.

Arribats al dia 17 de gener, segons la versió dels afectats, el propietari, el seu fill i l'alcalde del municipi haurien acudit a les 8h del matí, els haurien obligat a treure totes les seves pertinences (matalassos, roba, menjar, bicicletes, etc.) i les haurien cremat amb benzina davant seu. Segons ells, l'alcalde va estar durant tota l'estona supervisant els fets de braços creuats, mentre el propietari i el seu fill i dos manobres tapiaven les portes de la granja. En aquell moment l'alcalde va marxar i en uns minuts el fum va alertar als Mossos d'Esquadra que van fer acte de presència. En arribar es van trobar als set afectats però com que cap d'ells parla català ni castellà no els van poder prendre declaració. Aquella mateixa tarda, tres de les set presumptes víctimes van marxar del municipi degut al desemparament i la por que els creava la seva situació administrativa irregular. De fet tots ells havien arribat per via marítima a Canàries, se'ls havia iniciat un procés d'expulsió i se'ls havia conduït a Barcelona sense cap solució.

Seguiment

El dilluns següent dues de les víctimes acudeixen a l'OID de SOS Racisme acompanyats per un veí i, davant de la gravetat de les explicacions, ens posem en contacte immediatament amb les parts. Concertem una reunió amb l'alcalde a Torroella per obtenir algun tipus de dada que ens serveixi per determinar la naturalesa dels fets. Ell nega aquesta versió i ens assegura que a aquella hora estava a l'Ajuntament amb un regidor; que tot el que sap és una versió divulgada per la oposició. Parlem també amb els veïns del municipi per saber-ne alguna cosa més i alguns d'ells ens asseguren que els comentaris racistes estan a l'ordre del dia en qualsevol plenari en els 27 anys que fa que és alcalde. Finalment parlem amb el fill del propietari, el qual ens explica que ell és l'únic que havia anat a la granja aquell matí i que l'actuació havia estat pactada: les set persones havien acceptat marxar i havien decidit cremar les seves pertinences per no haver-les de carregar; posteriorment ell havia tapiat la

porta per tal de que no la tornessin a ocupar. Amb aquestes versions tan contradictòries, a la reunió de coordinació de l'equip de l'OID decidim assumir el cas per aclarir els fets, interposar denúncia als Jutjats de Figueres i buscar una solució al desemparament de les víctimes.

Per això ens posem en contacte amb els Serveis Socials del Consell Comarcal de l'Alt Empordà que ens assegura que han estat en contacte amb algunes persones del grup però que no tenen mitjans per acomodar-los a tots. Així mateix ens posem en contacte amb el responsable comarcal del Pla d'Immigració i, tot i repetir-nos les dificultats de resoldre la problemàtica, promet fer el possible per buscar una solució. La tasca de l'OID durant aquests primers dies es concentra en mantenir-nos en contacte amb el Consell Comarcal, el responsable del Pla d'Immigració i els Serveis Socials, i entre tots plegats busquem una solució per allotjats els afectats que acaba essent un pis a Banyoles, pertanyent a una medidora del Consell, i aconseguim que aquest contacte els empadroni. Per la nostra part ens centrem en el procés penal i en facilitar les dades i la documentació dels afectats al Centre d'informació per a Treballadors Estrangers per tal d'analitzar la seva situació administrativa i tractar de regularitzar-los. Per això ens posem en contacte amb la Creu Roja de Figueres per obtenir un certificat que demostrï la seva data d'arribada a l'Empordà.

En aquest procés les versions de l'alcalde són molt fluctuants. Per això decidim fer denúncia pública dels fets a través d'un comunicat de premsa que afavoreixi un aclariment dels fets. L'alcalde, per la seva banda, convoca una roda de premsa i explica als mitjans que aquell matí estava amb la seva dona i diu que desconeixia la situació dels afectats.

Resolució

El 20 d'abril els Jutjats ens cita per tal de ratificar la designa i s'inicia el procés per tractar d'esbrinar la identitat del propietari, ja que fins ara només havíem mantingut contacte amb el seu fill. El 26 de novembre finalment som convocats per prendre declaració judicial a l'alcalde. A dia de tancament de la memòria estem pendents d'avançar en aquest procés.

Barcelona (Barcelonès). 2007. UN CONFLICTE VEÏNAL ES RESOL A TRAVÉS DE LA COL-LABORACIÓ DE L'OID AMB ELS VEÏNS I L'OFICINA DE RELACIONS AMB LA COMUNITAT DELS MOSSOS D'ESQUADRA.

Expedient: 118/07

Data d'entrada: 22/11/2007

Nacionalitat de la víctima: Colombiana

Situació del cas: Tancat

Descripció dels fets

La Sra. G.H. i el seu marit van acudir a l'Oficina d'Informació i Denúncies (OID) a mitjans de novembre del 2007 per exposar la situació de desemparament en la que es trobaven al veïnat on resideixen de Nou Barris (Barcelona). El migdia del dia 1 de novembre la parella estava veient la televisió quan va començar a desaparèixer la senyal. Van fer les comprovacions i la Sra. G.H. va a acabar

pujant al terrat on es van trobar un veí que estava arrencant el cable de l'antena. Segons la seva versió, el veí va cridar-li directament: *"Put a, golfa, vete a tu tierra"*. Ofesa, va fer marxa enrere, va anar a buscar el seu marit i aquest va pujar a parlar amb el veí. La discussió va continuar en el mateix to, fins que el veí va decidir marxar a casa i es va trobar a l'escala a la Sra. G.H., moment en el qual es va passar els insults a una presumpta empenya escales avall. Els veïns es van denunciar entre ells però el procés judicial iniciat va acabar amb absolució per ambdues parts per manca de proves davant de versions contradictòries. Quan la víctima va arribar a l'OID el detonant del greuge era precisament aquest desemparament. Els problemes de convivència, no obstant, venien de lluny, ja que el presumpte agressor es portava molt malament amb tot el veïnat (format íntegrament per llatinoamericans) i sovint els insultava o els feia malifetes a l'escala.

Seguiment

Donada la violència dels fets i l'enquistament del conflicte, a la reunió de coordinació de l'equip de l'OID, un cop assumit el cas, el primer que es resol fer és posar-se en contacte amb la major part de veïns per determinar la veracitat dels fets i la sensació de greuge de tots ells. Al veïnat tenen por. Per això, la tasca de recolzament emocional és molt feixuga ja que tots, i especialment la Sra. G.H., pateixen el problema de manera molt empàtica. Un cop coberta aquesta fase i donats els condicionants de violència, ens reunim amb els agents de l'Oficina de Relacions amb la Comunitat (ORC) dels Mossos d'Esquadra de Nou Barris per tal de plantejar-los el problema, els condicionants de violència, la sensació del veïnat i la necessitat de trobar un remei fora de la via judicial. En aquest punt, els agents de proximitat accedeixen a reunir-se amb la majora part dels veïns i confirmen les sospites. Posteriorment es reuneixen amb la principal afectada, la qual demostra voluntat conciliadora acceptant en últim extrem que el seu fort caràcter no havia ajudat a posar fre a les vexacions que patia. I finalment es reuneixen amb el veí que havia originat el conflicte. En aquesta darrera reunió diagnostiquen que es tracta d'un ciutadà amb força problemàtiques afegides, que ell percep els fets del dia 1 de novembre com una discussió que va acabar amb un forcejament iniciat amb la destrossa del cable de l'antena, però que té ganes que tots els conflictes s'acabin.

Resolució

Per les dues parts, doncs, els agents perceben una voluntat inequívoca de pau, de fer un esforç per conviure sense arribar a l'extrem de refer la relació. Per tot plegat, un cop els membres de l'OID es reuneixen amb els veïns i ratifiquen els acords, es decideix tancar el cas tot mantenint la porta oberta de l'ORC per tal de fer una funció dissuasiva.

El Perelló (Baix Ebre). 2007. AUGMENTA LA QUANTITAT DE CONFLICTES ENTRE VEÏNS AMB EXPRESSIONS RACISTES.

Expedient: 009/07

Nacionalitat de la víctima: Paraguaiana

Data d'entrada: 25/01/2007

Situació del cas: Tancat

Descripció dels fets

Les primeres setmanes del mes de gener de 2007 el Sr. N.C. va venir a l'OID de SOS Racisme per explicar-nos que feia mesos que patia problemes de convivència amb el seu veí, la mostra dels quals eren els insults habituals de caràcter racista davant de problemes quotidians: "*sudaca, no te quejes, que mi perro tiene más derechos que tu*". Els dos viuen a una petita localitat del Baix Ebre, El Perelló, i els conflictes s'havien esdevingut per la proximitat dels portals a l'hora d'aparcar el cotxe o el fum de la barbacoa del Sr. N.C. Totes aquestes friccions van desembocar en la interposició d'una denúncia per part seva el dia 19 de gener quan el veí va respondre a la molèstia de la barbacoa abocant una galleda d'aigua en mig d'un dinar familiar del Sr. N.C.

Seguiment

A la reunió de coordinació de l'equip de l'OID valorem que es tracta d'un conflicte en el que una resolució judicial no farà més augmentar i eternitzar el problema. Per això, després de mantenir un parell de reunions amb el Sr. N.C i la seva dona acordem sol·licitar la intervenció del Servei de Mediació i Reparació Penal del Departament de Justícia de la Generalitat, per tal de buscar una solució alternativa. Així mateix, ens posem en contacte amb l'Ajuntament del poble ja que, com a municipi petit, l'alcalde ha fet les funcions que hauria d'assumir un servei de mediació municipal. Li demanem col·laboració en tant que l'afectat té la impressió que aquest ha pres partit en favor del seu veí i des del'OID volem assegurar que l'administració exerceixi d'àrbitre en el conflicte. El dia 10 d'abril l'Ajuntament ens informa per escrit de les gestions realitzades. Ens comenta que ha fet saber al Sr. N.C. les molèsties que genera la seva barbacoa i nega qualsevol expressió de racisme per part dels veïns, la qual cosa ens sorprèn en tant que àrbitre i no part en conflicte. Tanmateix ens informa que ha convocat una reunió als dos matrimonis en conflicte i ha intentat establir un pacte de convivència que no ha resultat. Donada aquesta situació, l'alcalde ens emplaça a que la via judicial doni una solució al conflicte.

Resolució

El mes de juliol la mediadora assignada aconsegueix reunir-se amb les dues parts en disputa i diagnostica certes incompatibilitats en trobar objectius comuns que permetin el normal desenvolupament del procés de mediació. Durant els mesos de setembre i octubre es proposen reunions conjuntes amb un diagnòstic dels objectius a assolir i finalment el 8 de novembre resolen firmar uns acords en els que s'inclou la voluntat d'acabar amb els insults, canviar de lloc la barbacoa i evitar la repetició del mateix problema. Des de l'OID durant tot el procés fem una tasca de contenció, en tant que la família denunciant se sent incomodada pels veïns i sembla que el problema no tindrà mai final. Així mateix, ens mantenim en contacte permanentment amb el Servei de Mediació per tal de garantir la solució desitjada.

Barcelona (El Barcelonès). 2007. UN CAS D'ASSETJAMENT, INSULTS I AMENACES PER PART D'UN VEÍ ES RESOL A TRAVÉS DEL TREBALL AL VOLTANT DE L'AGRESSOR I LA VÍCTIMA.**Expedient:** 043/07**Nacionalitat de la víctima:** Marroquí**Data d'entrada:** 04/04/2007**Situació del cas:** Tancat**Descripció dels fets**

A principis d'abril la Sra. M.B. va venir a l'OID de SOS Racisme per explicar-nos una situació de conflicte amb un dels seus veïns. Ella era víctima de discriminació i insults constants per part del veí que vivia al pis de sobre. Li llençava terra i aigua per la balconada, feia soroll, la insultava amb expressions com "*mora, vete a tu país*" i "*mora de mierda*". Els precedents del conflicte eren innumerables arribant a l'extrem de rebre amenaces amb un ganivet. En aquesta ocasió, la Sra. M.B. va decidir portar els fets a judici i, en rebre una sentència condemnatòria que obligava al veí a indemnitzar-la, ella va decidir aparcar el conflicte, perdonar la condemna i confiar en que així acabés d'una vegada la persecució. No obstant, el dia 30 de gener es van tornar a enfrontar. Els sorolls intencionats no remetien, les molèsties tampoc i un dia, en trobar-se al replà, ell va intentar fer-li fotografies amb el mòbil i ella, en tancar la porta de cop, va trencar-li l'aparell. Això va motivar una nova denúncia, aquest cop en contra la Sra. M.B.

Seguiment

A la reunió de coordinació de l'equip de l'OID decidim assumir el cas. Els elements dels que disposem són suficientment consistents com per iniciar un intent de mediació a través nostre, defensar-la el dia del judici del 25 d'abril i esbrinar quines altres alternatives tenim en funció de la resposta que ens doni l'entorn del presumpte agressor. El dia 11 d'abril ens desplaçem a l'immoble i mantenim una conversa amb el president de l'escala. Aquest ens explica que tots els veïns estan aterrats perquè ha molestat a molts d'ells, però reconeix que a qui ha assetjat indiscriminadament és a la Sra. M.B; ens explica que el veí té una esquizofrènia i que la seva actitud és imprevisible; que no hi ha manera de parlar-hi i que el litigi judicial en el que estan immersos la Sra. M.B. l'han patit també altres veïns. El dia 12 ens reunim amb els agents de la Oficina de Relacions amb la Comunitat de la Comissaria de Mossos d'Esquadra de Ciutat Vella. L'objectiu de la trobada és donar tranquil·litat a la víctima i explicar-li quines són les vies de resolució. Malauradament els agents no poden intervenir d'ofici sinó hi ha indicis de delictes o bé una trucada per part d'ella en qualsevol moment en que tingui un problema. Essent així sí que podran intervenir per tal de dissuadir al veí i fer-li veure, de retruc, que el conflicte és molt gran i crea molta intranquil·litat a l'escala. En tot aquesta seqüència, però, ens trobem amb un inconvenient;: la víctima parla molt malament el castellà i té por a trucar a la policia.

Per altra banda, investiguem les possibilitats d'intervenir per part de Serveis Socials, el Servei d'Atenció Continuada de Salut Mental, el Jutjat de 1ª Instància 58 (Internaments Involuntaris) i l'EMSE de l'hospital del Mar (programa de suport i atenció especialitzat a las urgències psiquiàtriques), però

tots els estaments on truquem ens diuen que només ho pot sol·licitar la família. Per aquest motiu el dia 23 d'abril ens reunim amb la germana del presumpte agressor per analitzar plegats la situació. Ella ens explica que el seu germà està molt recuperat i que ara està treballant. En aquest sentit, ella no veu oportú cap trobada ja que no reconeix el problema.

Resolució

Durant tot el procés, mantenim un contacte constant amb la víctima, ja que es resisteix a acudir a centres especialitzats per tractar l'ansietat que li crea la situació. Finalment, el dia 25 d'abril l'acompanyem a judici per tal de defensar-la en el procés en el que se l'acusa de danys. El denunciant no es presenta i el jutge dicta una sentència és absolutòria. Durant el mes de maig apreciem que els problemes de convivència han remès, que el veí ha deixat més tranquil·la a la Sra. M.B. i, confirmat aquest punt, el dia 14 de juny rebem la sentència, informem a les parts i tanquem l'expedient.

Barcelona (Barcelonès). 2007. SOLUCIONEM UN CONFLICTE DE VEÏNS A TRAVÉS DEL TREBALL AMB LA VÍCTIMA I LA MEDIACIÓ AMB L'AGRESSOR.

Expedient: 106/07

Nacionalitat de la víctima: Marroquina

Data d'entrada: 29/10/2007

Situació del cas: Tancat

Descripció dels fets

La Sra. S.H. va venir el 27 d'octubre a l'OID de SOS Racisme per exposar les contínues molèsties que li suposaven els comentaris i l'actitud d'un veí del barri. L'afectada ens va exposar que portava nou mesos patint aquesta situació però que fins ara havia intentat no donar-li més importància, no obstant, els comentaris que rebia eren sempre com els següents: "*Moros de mierda, iros a vuestro país, a ver si va avenir aquí todo Marruecos, que os tengo que mantener con mi dinero*". Segons la víctima, l'agressor es comporta al carrer de manera normal però quan es creua amb ella acompanyada dels seus fills és quan es li propina els comentaris. El dia anterior l'incident es va repetir i la Sra. S.H. va arribar a la sensació que si no el denunciava no aconseguiria mai fer-lo canviar d'actitud. El marit de la Sra. S.H., que aquell dia estava a prop seu, va acostar-s'hi i li va enunciar que interposaria denúncia al que l'agressor va respondre amb els mateixos insults mencionats.

Seguiment

A la reunió de coordinació decidim acceptar el cas per l'evident component de racisme. Ens posem en contacte amb l'Oficina de Relacions amb la Comunitat de Mossos d'Esquadra del Districte de Sant Martí de Barcelona per tal d'assegurar que els agents han actuat d'ofici i han identificat l'agressor i, així, avançar el procés que nosaltres volem iniciar: la mediació a través del Servei de Mediació i Reparació Penal. Com que els comentaris sempre s'han produït en privat és molt probable que un jutge estimi l'absolució de l'imputat. A més, al tractar-se d'un senyor gran, creiem que la funció pedagògica del Servei serà molt més propícia que no pas un procés punitiu que potser l'imputat entendrà

com un nou greuge per part de la denunciant. Així és com ens posem en contacte amb el Servei i facilitem totes les dades de la Sra. S.H.

A mitjans de desembre se'ns notifica l'arxiu del cas, confirmant les nostres sospites sobre el procés penal. No obstant, decidim impulsar la mediació reunint-nos amb la mediadora assignada, la qual ens explica que falten les dades de l'altra part que, bé el jutjat, bé la comissaria, no han aportat. Finalment obtenim la identitat de l'imputat i realitzem una nova reunió amb el Servei de Mediació. Ens expliquen que el procés està en bon camí en tant que ja s'han pogut reunir amb l'agressor, ha entès l'error i el delictes que suposa i que està disposat a reunir-se amb la víctima.

Resolució

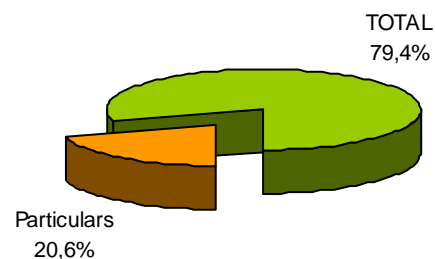
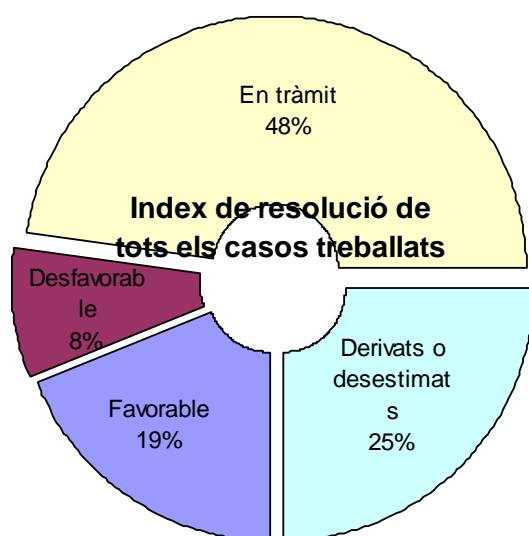
Aquest procés s'acaba resolent a principis de febrer de manera satisfactòria. La víctima està molt contenta i els acords firmats recullen les disculpes del veí i la voluntat de no repetir l'error. Per això, fem una nova reunió amb la Sra. S.H. i el Servei de Mediació i decidim tancar el cas.

Noves denúncies rebudes el 2007	30
Casos assumits	23
Casos desestimats	7
Conflictes entre veïns	17
Conflictes entre companys de feina	3
Conflictes al carrer	3
Conflictes en locals o serveis	4
Casos en què hem intentat contactar l'altra part	11
Respostes obtingudes	6
Casos en què hi ha hagut insults, danys o intimidació	30
Casos en què també hi ha hagut agressió física	3
Casos tramitats per la via judicial	14
Casos tramitats a través del Servei de Mediació	3
Casos assumits per l'advocada de SOS Racisme	7

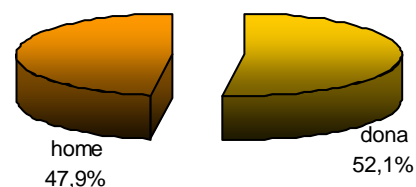
Expedients treballats durant el 2007	48
Expedients oberts durant el 2007	30
Expedients oberts durant el 2006	15
Expedients oberts durant el 2005	2
Expedients oberts durant el 2004	1
Expedients oberts durant el 2003	0
Expedients oberts durant el 2002	0
Expedients oberts durant el 2001	0

Percentatge de casos respecte el total

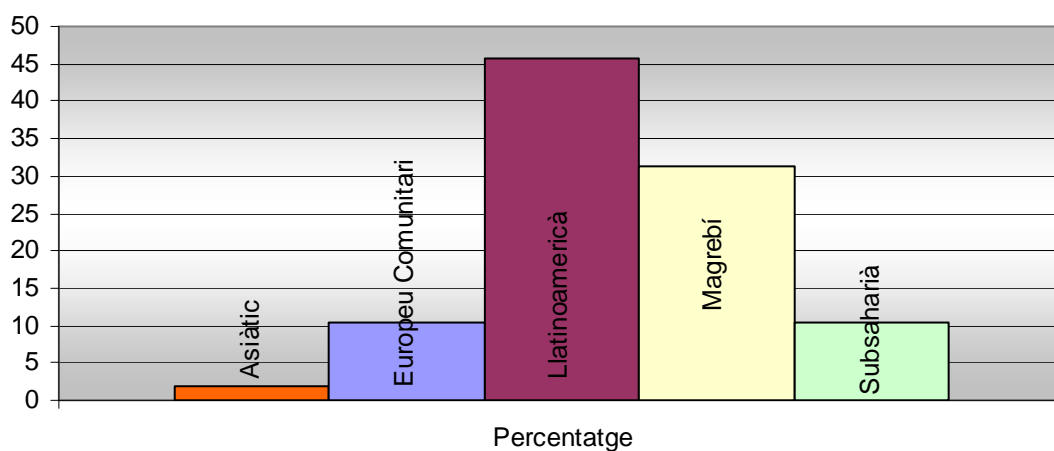

Casos amb processos judicials	
Sentència absolutòria per l'usuari OID	2
Sentència absolutòria per l'altra part	
Sentència condemnatòria per l'usuari OID	3
Sentència condemnatòria per l'altra part	4
Condemna de l'usuari OID pendent de recurs d'apel·lació	1
Condemna de l'altra part pendent de recurs d'apel·lació	
Absolució de l'usuari OID pendent de recurs d'apel·lació	
Absolució de l'altra part pendent de recurs d'apel·lació	2
Pendent de sentència	
Pendent d'assenyalament de judici / Instrucció	10
Mediació Penal en tràmit	1
Acord de Mediació Penal	2
Arxivat	1
Derivat	2
TOTAL PROCESSOS PENALS	28

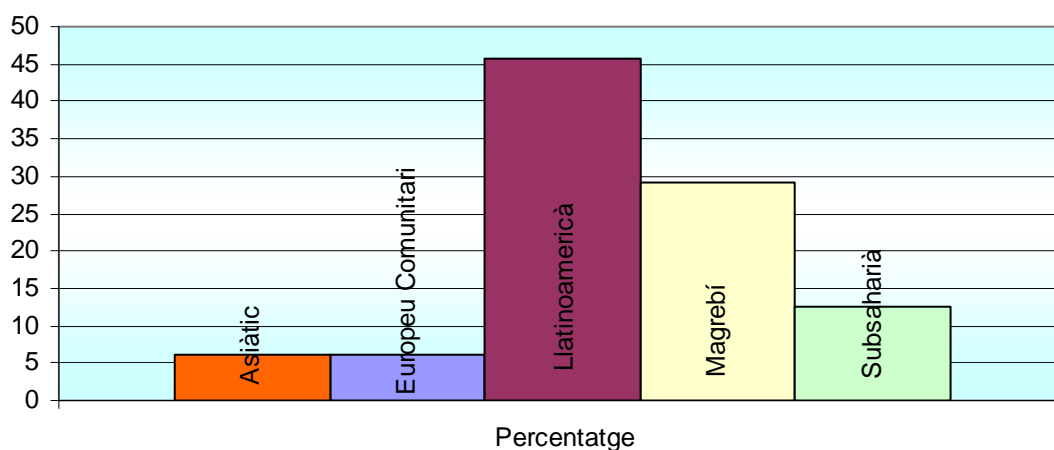
Gènere denunciants dels casos treballats

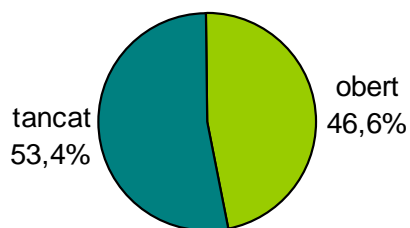
Origen ètnic dels denunciants

Origen ètnic de les víctimes

Estat dels expedients nous

Estat dels expedients antics treballats

